

Setembre | | Actualitzat el 03/01/2023 a les 19:08

Dotze continguts de dotze mesos de 2022 a Setembre

Petita pagesia, medi natural, esport popular, maternitats, educació inclusiva, feminismes o periodisme crític i antifeixista són alguns dels temes que han marcat els continguts de Setembre al llarg de l'últim any | Recuperem entrevistes, entre altres, a Marina Garcés, Elena Crespi, Françoise Vergés o Jordi Borràs

Abocament de llet a un Mercadona de Vic per exigir el pagament d'un preu just a la pagesia Foto: Bernat Cedó

Llet tacada per les marques blanques

El mes de març passat publicàvem un ampli reportatge de Josep Comajoan sobre el col·lapse que viu el sector lleter català, que esclatava després de dues dècades de cobrar quasi el mateix valor per litre i per les pràctiques de la gran distribució, que aposta pels preus rebentats com a reclam comercial. I és que un 56 % de la llet que es ven a l'Estat espanyol és de marca blanca i, d'aquesta, la meitat és d'Hacendado, la marca blanca del Mercadona. La dependència cada vegada més gran de les grans distribuïdores ha portat al sector a fer diverses protestes al llarg de l'any, per exemple a Osona davant de l'Esclat i del Mercadona. El reportatge es complementava amb una entrevista a Pep Alsina, històric dirigent del sector lleter de la Unió de Pagesos que s'ha jubilat recentment.

Marina Garcés, després de l'entrevista Foto: Sara Blázquez

Marina Garcés: «Quina alternativa hi ha a la seguretat com a resposta? Aquí és on estem fallant»

El mes de setembre publicàvem, en el marc de la col·laboració amb la revista Cooperació Catalana, una entrevista de Josep Comajoan a la filòsofa Marina Garcés. Hi parlàvem de la reedició d'una de les seves obres clàssiques, *Un món comú*, a Tigre de Paper i Bellaterra Edicions. Hi reivindicava la filosofia i les «maneres de pensar que no ens facin caure en la temptació de solucions fàcils», també en matèria de seguretat. filosofia i les «maneres de pensar que no ens facin caure en la temptació de solucions fàcils», deia la filòsofa barcelonina.

Diana Martínez Ríos, durant l'entrevista a Manresa Foto: Sara Blázquez

Diana Martínez Ríos: «Més que una persona concreta, per mi, el referent més gran és la lluita comunitària»

El mes de juny publicàvem, arran de la seva participació a la Festa del Riu de Manresa, una entrevista d'Anna Pujol Navarro a Diana Martínez Ríos, defensora dels drets humans i líder camperola colombiana. L'entrevistàvem pocs dies abans de les eleccions al seu país que va retornar el govern a les esquerres. El dret a la terra, la protecció mediambiental i la comunicació social són els tres eixos en els que dedica la seva lluita, sempre amb una mirada feminista.

Treballs forestals de desbrossa una zona de sotabosc a càrrec de l'empresa Integra Pirineus Foto: Bruna Cases / RUIDO Photo

(Sobre)viure del bosc

Un ampli reportatge d'Anna Montraveta Riu posava llum sobre la situació laboral dels treballadors forestals i quines són les perspectives de futur del sector. I és que malgrat la gran sinistralitat que s'hi dona, hi ha una bombolla de silenci al voltant d'aquest fet, tant en l'àmbit social com en el mediàtic. Tot i que el treball al bosc és dur i precari actualment, des de diversos col·lectius i perfils professionals es treballa per dignificar-lo. El reportatge els donava veu.

Elena Crespi, durant l'entrevista al seu despatx de Torelló Foto: Sara Blázquez

Elena Crespi: «El món capitalista t'empeny a tenir una criatura, però després ha de semblar que no»

El mes de novembre publicàvem una entrevista d'Anna Pujol Navarro a la psicòloga i sexòloga Elena Crespi. Ho fèiem arran de la publicació del seu últim llibre, *Sortir de mare*. Experta en relacions sexoafectives, teràpia sistèmica i psicologia perinatal, Crespi hi recalcava que «els parts podrien ser actes d'empoderament femení, que abans es vivien més en comunitat, generalment entre dones». L'entrevista també donava per altres titulars, com que «el món és infantofòbic, no vagis a llocs amb canalla que et faran cares rares o et diran que la canalla s'ha de portar bé tant sí com no», o que «no som conscients que ningú els hi ha demanat a les àvies i avis si volen ser aquests actors tan principals de la criança».

Jordi Borràs, poc abans de l'entrevista a la llibreria Muntanya de Llibres de Vic Foto: Aleix Auber

Jordi Borràs: «Quants periodistes tenim per aquí que es declarin antifeixistes?»

El mes de maig publicàvem una entrevista d'Anna Pujol Navarro al fotoperiodista Jordi Borràs. Ho fèiem arran de la presentació a la Muntanya de Llibres de Vic del seu últim llibre, *Tots els colors del negre*, en un acte organitzat per Setembre. En el llibre, Borràs repassa els seus més de deu anys d'experiència documentant l'extrema dreta. El fotoperiodista defensava en l'entrevista que «si ets demòcrata, has de ser conseqüentment antifeixista». Hi reivindicava la figura de Xavier Vinader i el periodisme d'investigació, que en aquest país no se'n fa prou, «perquè és car, és molest, perquè la dinàmica del periodisme de la immediatesa ho impedeix i això fa que un tema tan complex com l'extrema dreta no es tracti com es tracten altres temes».

Escalfament conjunt durant l'entrenament de boxa al gimnàs popular Rukeli Foto: Anna Jordana Bofill

Els barris, contra les cordes

El mes de desembre publicàvem un fotoreportatge d'Anna Jordana Bofill sobre gimnasos populars. Hi analitzava l'aflorament de gimnasos populars en barris perifèrics de l'àrea metropolitana, alternatives a l'oci juvenil mercantilitzat. I com gimnasos com el Rukeli de Sabadell o el Gimnàs Popular de Vallcarca i el Gimnàs Popular Matilde Landa, tots dos a Barcelona, però també tants d'altres centres socials autogestionats, es troben en perill de desallotjament i de trencament del projecte social i esportiu.

Mar Vallecillos, després de l'entrevista, al barri del Clot de Barcelona Foto: Josep Comajoan

Mar Vallecillos: «Treballar menys per treballar totes? No, treballar menys totes!»

El mes de juliol publicàvem una entrevista de Josep Comajoan a la periodista Mar Vallecillos, que acabava de publicar *Cosmonautes de la quotidianitat*, el seu segon recull d'articles. Hi defensava que «en un gest quotidià, com asseure't al metro, si estem amb els ulls oberts, hi ha mil anècdotes que estan explicant mil grans tesis», o que «és imprescindible fixar-se en les coses petites per explicar el món». Partidària de desmitificar el treballa, proclama que «hem vingut a aquest món a a gaudir, a aprendre, a estar, a estimar».

Françoise Vergès, durant l'entrevista en una de les sales de la Fira Litoral de Barcelona Foto: Sara Blázquez

Françoise Vergès: «Podrem dir que estem descolonitzades quan no hi hagi més capitalisme, ni racisme, ni patriarcat, ni imperialisme»

El mes de juliol també publicàvem una entrevista d'Anna Pujol Navarro a la politòloga Françoise Vergès, autora d'*Una teoria feminista de la violència*, que va presentar a la Fira Litoral de Barcelona. Hi parlava d'esclavitud colonial, feminisme i reparació dels museus. «La descolonització d'un museu occidental és impossible», sentenciava en l'entrevista. Segons la politòloga francesa, hi ha cossos protegits i desprotegits en aquesta societat basada en l'esgotament. «Totes les dones seran lliures quan les que han estat fabricades com a més vulnerables i precàries de la societat ho siguin», deia en l'entrevista.

Oleguer Presas revisa l'exercici dels més petits de l'Escola de Futbol La Caserna de Sabadell Foto: Aleix Auber

El futbol no és un Mundial

Tancàvem l'any amb un fotoreportatge d'Aleix Auber sobre futbol popular que ens descobria tres iniciatives esportives que, de formes diferents, s'intenten allunyar dels paràmetres i influències del futbol modern. Es tracta de l'Atlètic Banyoles, l'Atlètic Capellades i l'Escola de Futbol La Caserna de Sabadell. En aquest últim cas es donava veu a un dels formadors, l'exjugador del Barça i l'Ajax Oleguer Presas, que referint-se als alumnes de l'escola, deia: «Fer-los conscients també que, en un joc, perdre és una possibilitat i normalitzar la derrota és molt important». Tota una filosofia que es tradueix en molts altres factors d'aquest futbol popular tan diferent al que estem acostumats a veure en la majoria de camps i mitjans de comunicació.

Elisa Llurba, després de l'entrevista a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona Foto: Jordi Borràs

Elisa Llurba: «En la lluita pel part respectat cal compromís polític»

El mes de novembre publicàvem una entrevista de Saioa Baleztena Rudi a la ginecòloga Elisa Llurba. Cap del Servei de Ginecologia i Obstetrícia de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona, és la màxima responsable dels parts en aquest centre, i en l'entrevista analitza els motius i les conseqüències de la impunitat de la violència obstètrica. Llurba incideix en el diàleg entre usuàries, sanitàries i responsables polítiques com a full de ruta en la lluita pel part respectat. «Anomenar la violència ens posa a la defensiva i ho trobem ofensiu, però cal acceptar que, en alguns casos, no hem sabut comunicar-nos amb les dones i no hem complert les seves expectatives», diu també en l'entrevista.

Jesús Soldevila, després de l'entrevista a la Universitat de Vic Foto: Sara Blázquez

Jesús Soldevila: «Si l'educació és un dret, deixem de vendre-la al mercat»

Anna Montraveta Riu entrevistava Jesús Soldevila, mestre i psicopedagog expert en educació inclusiva. Doctor en Educació Inclusiva per la UVic i coordinador del Grup de Recerca sobre l'Atenció a la Diversitat, defensa en l'entrevista que «el recurs més important són els mateixos infants, perquè hi ha coses que els infants sense la resta d'infants no poden aprendre. Com pots aprendre a ser un ésser social sense la resta d'infants?». ?«La mirada real no és única i exclusiva sobre l'infant sinó que és sobre les situacions que aquest infant troba que impedeixen que hi pugui ser i que pugui aprendre», diu en un altre moment de l'entrevista.